

ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Άρθρο 23(3)(β)(i) του Ν.33/64 – Μεταβατικές Διατάξεις)

Έφεση κατά απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 126/2016

(Υποθ. αρ. 1299/14)

14 Νοεμβρίου, 2023

[Τ. ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, ΣΤ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ, Η. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Δ/ΣΤΕΣ]

ΧΡΙΣΤΟΣ ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ

Εφεσείων

και

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Εφεσίβλητης

Α. Γεωργίου, για Φοίβος, Χρίστος Κληρίδης & Συνεργάτες ΔΕΠΕ, για Εφεσείοντα
Ρ. Πασιουρτίδη (κα) με Φ. Χριστοφίδη, για Άντης Τριανταφυλλίδης & Υιοί ΔΕΠΕ,
για Εφεσίβλητη

Τ., ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου
θα δώσει η Δικαστής Στ. Χατζηγιάννη

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ, Δ.: Στις 10.6.2011 η Εταιρεία Ορφανίδης Δημόσια
Εταιρεία Λτδ (στο εξής η Εταιρεία) – στην οποία ο Εφεσείων ήταν ο

Εκτελεστικός Πρόεδρος του Διοικητικού της Συμβουλίου – εξέδωσε και παραχώρησε 191.500 εγγυημένα ομόλογα ονομαστικής αξίας €100 έκαστο, συνολικού ποσού €19.150.000 και με ημερομηνία λήξης την 30.6.2016, προς πρόσωπα που υπέβαλαν αίτηση ύψους τουλάχιστον €50.000. Από την έκδοση αυτή εισπράχθηκε κεφάλαιο ύψους €19.150.000.

Ακολούθως, τα εν λόγω εγγυημένα ομόλογα εισήχθησαν στο Χρηματιστήριο Αξιών Κύπρου, με βάση το Ενημερωτικό Δελτίο το οποίο υπέγραψε ο Εφεσείων στις 11.10.2011, με βάση το **Άρθρο 20 του περί Δημοσίας Προσφοράς και Ενημερωτικού Δελτίου Νόμου του 2005 (Ν.114(Ι)/2005)**.

Στις 28.1.2013 η Εφεσίβλητη απέστειλε προς την Εταιρεία αίτημα συλλογής πληροφοριών, ζητώντας ανάλυση της χρήσης των κεφαλαίων που προέκυψαν από την έκδοση των προαναφερθέντων εγγυημένων ομολόγων.

Σε απαντητική επιστολή τους ημερομηνίας 12.2.2013, οι δικηγόροι της Εταιρείας ανέφεραν πως από το ποσό των €19.150.000 που εισπράχθηκε από τα εγγυημένα ομόλογα, το ποσό των

€5.000.000 χρησιμοποιήθηκε για την αποπληρωμή υφιστάμενων τραπεζικών υποχρεώσεων, το ποσό των €5.000.000 για την ενίσχυση κεφαλαίου κίνησης και το ποσό των €9.150.000 για την χρηματοδότηση πλάνου επέκτασης της Εταιρείας, μέσω εξασφάλισης αξιογράφων της Λαϊκής Τράπεζας, η οποία επέβαλε την αγορά τους.

Σε συνεδρία της Εφεσίβλητης στις 25.10.2013 – στην οποία είχε υποβληθεί σημείωμα ημερ. 25.9.2013 – αποφασίστηκε όπως κληθεί ο Εφeseίων σε γραπτές παραστάσεις, διότι από τα ενώπιον της στοιχεία προέκυπτε ενδεχόμενη παράβαση εκ μέρους του, των **Άρθρων 20(4) και 20(6)(β) του Ν.114(Ι)/2005**. Ως αποτέλεσμα, η Εφεσίβλητη, με επιστολή της ημερ. 20.12.2013, κάλεσε τον Εφeseίοντα να προβεί σε γραπτές παραστάσεις μέχρι 24.1.2014. Κατόπιν παράτασης της προθεσμίας που εξασφάλισε, ο Εφeseίων, με επιστολή των δικηγόρων του ημερ. 13.3.2014, υπέβαλε τις γραπτές του παραστάσεις με τις οποίες, εισηγήθηκε όπως το υπό εξέταση ζήτημα δεν θα έπρεπε να προχωρήσει, μέχρι να εκδοθεί απόφαση στην Πολιτική Αγωγή με αρ. 4033/2013 που είχε καταχωρίσει και με την οποία ζητούσε την ακύρωση των προαναφερθέντων αξιογράφων της Λαϊκής Τράπεζας.

Με νέα επιστολή των συνηγόρων του Εφεσείοντα ημερ. 29.5.2014, υποβλήθηκε αίτημα προς την Εφεσίβλητη για να επιβεβαιώσει ότι δεν θα προχωρούσε περαιτέρω με το υπό εξέταση ζήτημα, εκκρεμούσης της έκβασης της ως άνω Πολιτικής Αγωγής.

Με ηλεκτρονικό μήνυμα της ημερ. 16.6.2014, η Εφεσίβλητη πληροφόρησε τους δικηγόρους του Εφεσείοντα, ότι προχωρούσαν με την εξέταση της υπόθεσης του, ανεξαρτήτως οποιωνδήποτε άλλων δικαστικών υποθέσεων με τρίτα πρόσωπα. Τούτο, με δεδομένο ότι, σε προηγούμενα συνεδρία ημερ. 2.6.2014 – στην οποία είχε υποβληθεί σημείωμα ημερ. 28.5.2014 – η Εφεσίβλητη αποφάσισε ότι ο Εφεσείων είχε προβεί σε παράβαση του **Άρθρου 20(4) του Ν.114(Ι)/2005**, διότι οι πληροφορίες που περιέχονται στο Ενημερωτικό Δελτίο ημερ. 11.10.2011 και το οποίο είχε υπογράψει, δεν ήταν ακριβείς, πλήρεις και επίκαιρες. Συγκεκριμένα, διαπιστώθηκε ότι στο εν λόγω Ενημερωτικό Δελτίο δεν αναφερόταν ότι το ποσό των €9.150.000 – το οποίο αποτελούσε μέρος του κεφαλαίου από την έκδοση των εγγυημένων ομολόγων και προοριζόταν, σύμφωνα με το σκοπό της έκδοσης, για την αποπληρωμή υφιστάμενων τραπεζικών υποχρεώσεων, για τη χρηματοδότηση πλάνου επέκτασης της Εταιρείας και για την ενίσχυση κεφαλαίου

κίνησης – είχε ήδη χρησιμοποιηθεί από την Εταιρεία για την αγορά Μετατρέψιμων Αξιογράφων Ενισχυμένου Κεφαλαίου (στο εξής ΜΑΕΚ). Συνεπώς, η Εφεσίβλητη, με βάση την εξουσία που της παρέχεται από το **Άρθρο 41(1) του Ν.114(Ι)/2005**, αποφάσισε να επιβάλει στον Εφεσείοντα, ως το πρόσωπο που είχε υπογράψει το Ενημερωτικό Δελτίο ημερ. 11.10.2011, διοικητικό πρόστιμο ύψους €100.000 για παράβαση του **Άρθρου 20(4) του Ν.114(Ι)/2005**.

Προς τούτο, η Εφεσίβλητη ενημέρωσε σχετικά τον Εφεσείοντα για την πιο πάνω απόφαση της, με επιστολή της ημερ. 8.8.2014.

Εναντίον της νομιμότητας της απόφασης της Εφεσίβλητης η οποία κοινοποιήθηκε στον Εφεσείοντα με την ως άνω επιστολή της ημερ. 8.8.2014, ο Εφεσείων καταχώρισε την Προσφυγή με αρ. 1299/2014.

Θεωρούμε σκόπιμο να παραθέσουμε αυτούσιο, μέρος του περιεχομένου της επιστολής ημερ. 8.8.2014 προς τον Εφεσείοντα:

“.....

Η Επιτροπή αποφάσισε ότι έχετε προβεί σε παράβαση του άρθρου 20(4) του Ν.114(Ι)/2005 καθότι, οι πληροφορίες που περιέχονταν στο Ενημερωτικό Δελτίο ημερομηνίας 11.10.2011 το οποίο υπογράψατε, δεν ήταν ακριβείς, πλήρεις και επίκαιρες, αφού στο εν λόγω Ενημερωτικό Δελτίο δεν

αναφερόταν ότι ποσό €9.150.000, το οποίο αποτελούσε μέρος του κεφαλαίου από την έκδοση των Εγγυημένων Ομολόγων και προοριζόταν σύμφωνα με το σκοπό της έκδοσης για την αποπληρωμή υφιστάμενων τραπεζικών υποχρεώσεων, για τη χρηματοδότηση πλάνου επέκτασης της Ορφανίδης Δημόσια Εταιρεία Λτδ (η «Εταιρεία») και για την ενίσχυση κεφαλαίου κίνησης, είχε ήδη χρησιμοποιηθεί από την Εταιρεία για την αγορά ΜΑΕΚ.

Συγκεκριμένα, η Επιτροπή κατέληξε στη λήψη της πιο πάνω απόφασης αφού έλαβε υπόψη της τα ακόλουθα:

1. Η Εταιρεία, στις 10.6.2011, εξέδωσε και παραχώρησε 191.500 Εγγυημένα Ομόλογα ονομαστικής αξίας €100 το ένα (συνολικού ποσού €19.150.000) και ημερομηνία λήξης των 30.6.2016, προς πρόσωπα που υπέβαλαν αίτηση ύψους τουλάχιστον €50.000, με βάση Εμπιστευτικό Πληροφοριακό Μνημόνιο ημερομηνίας 3.5.2011. Η έκδοση ήταν εγγυημένη ως προς την πληρωμή τόκων και την αποπληρωμή κεφαλαίου στο άρτιο από την Marfin Popular Bank Public Co Ltd.
2. Η Εταιρεία προχώρησε στην εισαγωγή των Εγγυημένων Ομολόγων στο Χρηματιστήριο Αξιών Κύπρου, με βάση το Ενημερωτικό Δελτίο ημερομηνίας 11.10.2011, το οποίο εγκρίθηκε από την Επιτροπή.
3. Το Ενημερωτικό Δελτίο ημερομηνίας 11.10.2011 υπογράφηκε από την Εταιρεία και τους Διοικητικού Συμβούλους, συμπεριλαμβανομένου και εσάς, με βάση το άρθρο 20 του Ν.114(Ι)/2005.
4. Οι όροι χρήσης των κεφαλαίων που προέκυψαν από τα Εγγυημένα Ομόλογα αναφέρονται στο **σημείο 6.21** του Ενημερωτικού Δελτίου ημερομηνίας 11.10.2011, ως ακολούθως:
«6.21 Σκοπός της Έκδοσης
Σκοπός της έκδοσης των Ομολόγων που ολοκληρώθηκε στις 10 Ιουνίου 2011 είναι η αποπληρωμή υφιστάμενων τραπεζικών υποχρεώσεων, χρηματοδότηση πλάνου επέκτασης της Εταιρείας και ενίσχυση κεφαλαίου κίνησης.»

Επίσης στο **σημείο 4.8** – Κυριότερες Επενδύσεις, του Ενημερωτικού Δελτίου, αναφέρεται: «Τον Ιούλιο 2011 η Εταιρεία προέβηκε σε αγορά αξιογράφων ύψους €9,15 εκ. που φέρουν επιτόκιο 7% ετησίως».

5. Η χρήση των €19.150.000 από την έκδοση των Εγγυημένων Ομολόγων έχει αναλυθεί από την Εταιρεία με επιστολή της ημερομηνίας 12.2.2013 προς την Επιτροπή, ως εξής:
 - €5.000.000 για την αποπληρωμή υφιστάμενων τραπεζικών υποχρεώσεων
 - €5.000.000 για την ενίσχυση κεφαλαίου κίνησης
 - €9.150.000 για την χρηματοδότηση πλάνου επέκτασης της Εταιρείας μέσω εξασφάλισης αξιογράφων της Λαϊκής Τράπεζας.
6. Η αγορά ΜΑΕΚ, δεν εμπίπτει στους σκοπούς της έκδοσης των Εγγυημένων Ομολόγων, όπως αυτοί καθορίζονται στο Ενημερωτικό Δελτίο ημερομηνίας 11.10.2011. Η άποψη αυτή υποστηρίζεται και από τη θέση της ίδιας της Εταιρείας, με την αναφορά στην επιστολή ημερομηνίας 10.12.2012 των δικηγόρων της με αποδέκτη τη Λαϊκή

Τράπεζα Δημόσια Εταιρεία Λτδ με την οποία αναφέρει ότι εσείς αρνηθήκατε επανειλημμένα να επενδύσετε στα ΜΑΕΚ γιατί αυτό θα ήταν εκτός των σκοπών έκδοσης των Ομολόγων.

- 7. Στο σημείο 6.21 του Ενημερωτικού Δελτίου ημερομηνίας 11.10.2011 δεν αναφερόταν η πληροφορία ότι ποσό €9.150.000 από την έκδοση των Εγγυημένων Ομολόγων είχε ήδη χρησιμοποιηθεί από την Εταιρεία για την αγορά ΜΑΕΚ.*
- 8. Η υπογραφή του Ενημερωτικού Δελτίου, συνεπάγεται, με βάση το άρθρο 20(4) του Ν.114(Ι)/2005, την ανάληψη ευθύνης εκ μέρους του υπογράφοντα στα θέματα που αφορούν την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητα του περιεχομένου του Ενημερωτικού Δελτίου.*

.....”

Το πρωτόδικο Δικαστήριο, αφού εξέτασε τη σχετική νομοθεσία, κατέληξε πως, με δεδομένο ότι ο Εφεσείων είχε υπογράψει το υπό κρίση Ενημερωτικό Δελτίο σύμφωνα με τις πρόνοιες του **Άρθρου 20 του Ν.114(Ι)/2005** και συνεπώς είχε ευθύνη για την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητα του, καθ’ όλα νόμιμα του είχε επιβληθεί το διοικητικό πρόστιμο ύψους €100.000. Και τούτο, μετά την διαπίστωση εκ μέρους της Εφεσίβλητης, πως το ποσό των €9.150.000 – το οποίο αποτελούσε μέρος του κεφαλαίου από την έκδοση των εγγυημένων ομολόγων, – είχε ήδη χρησιμοποιηθεί από την εταιρεία για την αγορά ΜΑΕΚ, η οποία όμως, δεν ενέπιπτε στους σκοπούς της έκδοσης των εγγυημένων ομολόγων.

Η κατάληξη αυτή του πρωτόδικου Δικαστηρίου, οδήγησε σε απόρριψη της προσφυγής αρ. 1299/2014 και συνακόλουθα, η

επίδικη απόφαση με την οποία επιβλήθηκε στον Εφεσείοντα διοικητικό πρόστιμο ύψους €100.000 επικυρώθηκε.

Ο Εφεσείων θεωρεί εσφαλμένη την πρωτόδικη απόφαση και με την παρούσα Έφεση επιδιώκει την ανατροπή της, στη βάση δέκα (10) λόγων Έφεσης.

Ειδικότερα, ο Εφεσείων υποστηρίζει πως το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα αποφάσισε ότι δεν υπήρξε: α) προκατάληψη σε βάρος του Εφεσείοντα και εκ μέρους της Εφεσίβλητης (1^{ος} λόγος Έφεσης), β) δυσμενής επηρεασμός του Εφεσείοντα από την άρνηση της Εφεσίβλητης να του επιτρέψει να επιθεωρήσει το διοικητικό φάκελο (2^{ος} λόγος Έφεσης), γ) παραβίαση της αρχής της ισότητας (7^{ος} λόγος Έφεσης) και δ) παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας (9^{ος} λόγος Έφεσης)

Περαιτέρω, υποστηρίζει πως το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα δεν εξέτασε την εισήγηση του περί: α) αναρμοδιότητας της Εφεσίβλητης να αποφασίσει το επίδικο ζήτημα (3^{ος} λόγος Έφεσης), β) πλάνης της Εφεσίβλητης και λήψης υπόψιν της μη νόμιμων στοιχείων τα οποία αποτέλεσαν την βάση της προσβαλλόμενης

απόφασης (4^{ος} λόγος Έφεσης), γ) υπερβολικής εκ μέρους της Εφεσίβλητης καθυστέρησης στην έκδοση της απόφασης της (5^{ος} λόγος Έφεσης), δ) ανεπαρκούς και μη δέουσας αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης, ελλιπούς έρευνας, μη τήρησης λεπτομερών πρακτικών, ως και παραβίασης του δικαιώματος ακρόασης του Εφεσείουτος (6^{ος} λόγος Έφεσης) και ε) κατάχρησης κατάχρησης εξουσίας εκ μέρους της Εφεσίβλητης (8^{ος} λόγος Έφεσης).

Τέλος, υποστηρίζει πως υπήρξε παραβίαση των αρχών της χρηστής διοίκησης, καλής πίστης και των προνοιών του **N.114(Π)/15** (10^{ος} λόγος Έφεσης).

Εξετάσαμε με προσοχή την πρωτόδικη απόφαση, υπό το πρίσμα των ως άνω εισηγήσεων του Εφεσείουτος, ως και την αντίθετη θέση της Εφεσίβλητης, η οποία υποστηρίζει την ορθότητα της πρωτόδικης απόφασης. Καταλήξαμε ότι η πρωτόδικη απόφαση είναι ορθή και οι αιτιάσεις του Εφεσείουτος δεν ευσταθούν για τους πιο κάτω λόγους:

Σε σχέση με τον 1^ο λόγο Έφεσης, ο ευπαιδευτος συνήγορος του Εφεσείοντα εισηγήθηκε πως το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα αναζήτησε μαρτυρία που να αποδεικνύει την ύπαρξη υποκειμενικής προκατάληψης της Εφεσίβλητης σε βάρος του Εφεσείοντα.

Προς τούτο, υποστήριξε ενώπιον μας, όπως και πρωτόδικα, ότι η ενδεχόμενη παράβαση εκ μέρους του Εφεσείοντα, του **Άρθρου 20(4) του Ν. 114(Ι)/2005**, συσχετίζεται με την αγωγή αρ. 4033/2013 την οποία είχε καταχωρήσει η εταιρεία εναντίον, μεταξύ άλλων και της Εφεσίβλητης, αξιώνοντας την ακύρωση των αξιογράφων της Λαϊκής Τράπεζας, ως προϊόν εκβιασμού και άσκησης πίεσης στον Εφεσείοντα. Συνεπώς, εισηγήθηκε πως, με την επιβολή του υπό κρίση διοικητικού προστίμου στον Εφεσείοντα, ανεξαρτήτως της εν λόγω εκκρεμούσας κατά τον ουσιώδη χρόνο αγωγής, εγείρετο ζήτημα προκατάληψης της Εφεσίβλητης.

Η εισήγηση αυτή δεν μας βρίσκει σύμφωνους. Σύμφωνα με πάγια νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου η έλλειψη αμεροληψίας και αντικειμενικότητας θα πρέπει να αποδεικνύεται αυστηρά και με ικανοποιητική βεβαιότητα, είτε από γεγονότα που παρουσιάζονται σε σχετικούς διοικητικούς φακέλους ή με ασφαλή συμπεράσματα που

μπορούν να εξαχθούν από την ύπαρξη τέτοιων γεγονότων. (βλ. **Καλοσιδέρης v. Δημοκρατίας (1995) 3 AAD 170, Christou v. Republic (1980) 3 CLR 437, Ιακωβίδης v. ΕΔΥ (1997) 3 AAD 28** και **Α. Φιλιππίδου v. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, Α.Ε. 7/2016 ημερ. 10.5.2023**).

Σε περιπτώσεις όπου εγείρεται ζήτημα ύπαρξης προκατάληψης, απαιτείται υψηλός βαθμός απόδειξης και το βάρος απόδειξης το φέρει εκείνος που επικαλείται την έλλειψη αμεροληψίας (βλ. **Χ. Νεοφύτου v. Δημοκρατίας (2007) 3 AAD 8**). Η προβολή ισχυρισμού για την ύπαρξη μεροληψίας και προκατάληψης προϋποθέτει και την ανάλογη μαρτυρία για απόδειξη του (βλ. **Βραχίμης Χατζηκάννας v. Δημοκρατίας (2003) 3 AAD 312**).

Είναι περαιτέρω νομολογημένο ότι η έναρξη δικαστικής διαδικασίας από κάποιο πρόσωπο εναντίον άλλου προσώπου, δεν στοιχειοθετεί έλλειψη αντικειμενικότητας ή προκατάληψη (βλ. **Christou v. Δημοκρατίας (ανωτέρω)** και **Κουφέττας v. Δημοκρατίας (1987) 3 AAD 1614**).

Στην προκειμένη περίπτωση, κρίνουμε πως ορθά το πρωτόδικο Δικαστήριο κατέληξε πως ο Εφεσείων δεν είχε τεκμηριώσει την ύπαρξη προκατάληψης σε βάρος του, στον αυξημένο βαθμό που καθορίζει η νομολογία ως ανωτέρω, ως και ότι η καταχώριση της αγωγής 4033/2013 από μόνη της – εκ μέρους της Εταιρείας και όχι του Εφεσείοντος – δεν στοιχειοθετούσε την ύπαρξη προκατάληψης της Εφεσίβλητης εναντίον του, ως εκτελεστικού διευθυντή της Εταιρείας κατά το χρόνο λήψης της προσβαλλόμενης απόφασης.

Συνακόλουθα, ο 1^{ος} λόγος Έφεσης δεν ευσταθεί και απορρίπτεται.

Αβάσιμος κρίνεται και ο 2^{ος} λόγος Έφεσης που σχετίζεται με την θέση του Εφεσείοντα ότι είχε επηρεαστεί δυσμενώς από την άρνηση της Εφεσίβλητης να του επιτρέψει να επιθεωρήσει τον διοικητικό φάκελο.

Όπως ορθά υπέδειξε η ευπαίδευτη συνήγορος της Εφεσίβλητης, συνάγεται από το Παράρτημα 23 της Προσφυγής – δηλ. την ανταλλαγή ηλεκτρονικών μηνυμάτων μεταξύ του δικηγόρου του Εφεσείοντα και της Εφεσίβλητης – ότι η πιο πάνω θέση του

Εφεσείοντα δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Τούτο γιατί όπως προκύπτει, από το περιεχόμενο του εν λόγω Παραρτήματος, η Εφεσίβλητη επέτρεψε στους δικηγόρους του Εφεσείοντα να επιθεωρήσουν όλο το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου και μάλιστα, χωρίς να έχει οποιαδήποτε υποχρέωση, τους παρέδωσε αντίγραφα όλων των εγγράφων που τον αφορούσαν. Τα μόνα έγγραφα που δεν τους είχε παραδώσει ήταν οι επιστολές κλήσης σε παραστάσεις προς άλλα πρόσωπα, τονίζοντας ωστόσο, ότι ολόκληρος ο διοικητικός φάκελος παρέμενε στη διάθεση τους και θα μπορούσαν, εάν το επιθυμούσαν, να τον επιθεωρήσουν εκ νέου. Εν πάση περιπτώσει, ορθά το πρωτόδικο Δικαστήριο κατέληξε πως ο Εφεσείων παρέλειψε να προσδιορίσει τον δυσμενή επηρεασμό που κατ' ισχυρισμό υπέστη, με αποτέλεσμα η θέση του αυτή να παραμείνει μετέωρη.

Συνεπώς και ο 2^{ος} λόγος Έφεσης απορρίπτεται.

Αποτελεί κοινό πυρήνα της θέσης του ευπαιδευτου συνηγόρου του Εφεσείοντα, προς τεκμηρίωση του 3^{ου} και 4^{ου} λόγου Έφεσης, η ύπαρξη της αγωγής αρ. 4033/2013 και ο ισχυριζόμενος εξαναγκασμός του να προβεί στην αγορά των ΜΑΕΚ της Λαϊκής

Τράπεζας. Ειδικότερα, εισηγήθηκε ότι προκειμένου να υφίστατο αρμοδιότητα της Εφεσίβλητης, θα έπρεπε αυτή να είχε ικανοποιηθεί κατά τρόπο απόλυτο και δεδομένο ότι ο Εφεσείων είχε υπογράψει νόμιμα το Ενημερωτικό Δελτίο, ως και την αγορά των αξιογράφων ΜΑΕΚ. Εφόσον με την εν λόγω εκκρεμούσα τότε αγωγή, αμφισβητείτο η ελεύθερη και συναινετική υπογραφή του στα εν λόγω έγγραφα, η Εφεσίβλητη ήταν αναρμόδιο όργανο για να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση. Κατ' επέκταση, προέβηκε στην επιβολή του διοικητικού προστίμου στηριζόμενη σε μη νόμιμα στοιχεία.

Δεν συμφωνούμε ούτε και με αυτή την εισήγηση. Όπως ορθά υπέδειξε η ευπαίδευτη συνήγορος της Εφεσίβλητης, το γεγονός ότι ο Εφεσείων είχε υπογράψει το υπό κρίση Ενημερωτικό Δελτίο της Εταιρείας, ουδέποτε αμφισβητήθηκε από αυτόν. Η Εφεσίβλητη ουδέποτε έλαβε απόφαση κατά πόσο η αγορά των αξιογράφων έγινε κατόπιν εξαναγκασμού του Εφεσείοντα ή όχι, ζήτημα που αποτελούσε το αντικείμενο της αγωγής 4033/2013. Η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίχθηκε στα αναντίλεκτα στοιχεία που επιβεβαιώνονται από το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου και καταγράφονται με σαφή τρόπο σ' αυτήν (ως ανωτέρω). Όπως προκύπτει με σαφήνεια από αυτήν και όπως ορθά κατέληξε και το

πρωτόδικο Δικαστήριο, η διαπιστωθείσα παράβαση δεν συνίστατο στην υπογραφή εκ μέρους του Εφεσείοντα του αιτήματος για αγορά των ΜΑΕΚ της Λαϊκής Τράπεζας, αλλά στο γεγονός ότι ο Εφεσείων είχε επιβεβαιώσει ως ακριβές, πλήρες και επίκαιρο το περιεχόμενο του Ενημερωτικού Δελτίου της Εταιρείας ημερ. 11.10.2011, στο οποίο όμως **δεν αναφερόταν** ότι από το ποσό των €19.150.000 που εισπράχθηκε από την έκδοση των εγγυημένων ομολόγων και προοριζόταν, **σύμφωνα με το σκοπό της έκδοσης**, για την αποπληρωμή υφιστάμενων τραπεζικών υποχρεώσεων, για τη χρηματοδότηση πλάνου επέκτασης της εταιρείας και για την ενίσχυση κεφαλαίου κίνησης, **ποσό €9.150.000 είχε ήδη χρησιμοποιηθεί από την εταιρεία για την αγορά ΜΑΕΚ της Λαϊκής Τράπεζας**, γεγονός που δεν ενέπιπτε στους σκοπούς της έκδοσης των εγγυημένων ομολόγων.

Συνεπώς ο 3^{ος} και 4^{ος} λόγος Έφεσης κρίνονται επίσης ως αβάσιμοι και απορρίπτονται.

Απορριπτέος είναι και ο ισχυρισμός του Εφεσείοντα στα πλαίσια του 5^{ου} λόγου Έφεσης, ότι η Εφεσίβλητη καθυστέρησε υπερβολικά στην λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης. Όπως ορθά

επισημάνθηκε από την ευπαιδευτη συνήγορο της Εφεσίβλητης, από τις 13.3.2014 που ο Εφεσείων υπέβαλε μέσω των δικηγόρων του τις γραπτές του παραστάσεις προς την Εφεσίβλητη, μέχρι την λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης στις 2.6.2014 μεσολάβησαν τρεις περίπου μήνες. Υπό τα περιστατικά της υπόθεσης, ο χρόνος αυτός ήταν, κατά την κρίση μας, εύλογος, λαμβανομένου υπόψη και του αδιαμφισβήτητου και συνάμα αντιφατικού γεγονότος ότι είναι ο Εφεσείων που αιτείτο να μην προχωρήσει η εξέταση του ζητήματος, μέχρι την έκβαση της αγωγής αρ. 4033/2013.

Συνεπώς, ο 5^{ος} λόγος Έφεσης επίσης απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Προχωρούμε στην εξέταση του 6^{ου} και 7^{ου} λόγου Έφεσης. Σχετικό είναι το πιο κάτω απόσπασμα από την πρωτόδικη απόφαση, με το οποίο συμφωνούμε πλήρως και υιοθετούμε:

«Απορριπτέος επίσης είναι και ο ισχυρισμός του αιτητή περί παραβίασης της αρχής της ισότητας. Στην προκείμενη περίπτωση, ο αιτητής ακριβώς λόγω της ιδιότητος του ως Εκτελεστικός Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας και ως του ατόμου το οποίο υπέγραψε το Ενημερωτικό Δελτίο, δεν τελούσε υπό τις ίδιες συνθήκες με τα μέλη του Συμβουλίου και τον υπεύθυνο σύνταξης του Ενημερωτικού Δελτίου, για τα οποία παραπονεΐται ότι δεν τους επιβλήθηκε πρόστιμο. Δεν νοείται ίση μεταχείριση των

ανίσων, αφού οδηγεί στο ίδιο απαράδεκτο αποτέλεσμα για την άνιση μεταχείριση των ίσων. Πρόσθετα, προκύπτουν από τα τηρηθέντα πρακτικά της συνεδρίας των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 2/6/2014 - για τα οποία δεν διαπιστώνεται ως ο ισχυρισμός του αιτητή οποιαδήποτε ανεπάρκεια στην τήρηση τους - με πληρότητα και επάρκεια οι λόγοι που οδήγησαν τους καθ' ων η αίτηση στην επιβολή του προστίμου στον αιτητή και όχι στα πιο πάνω αναφερθέντα πρόσωπα.

Ειδικότερα αναφέρεται σε σχέση με τα μέλη του Συμβουλίου ότι, δεν ασκούσαν οποιοδήποτε εξειδικευμένο καθήκον στην Εταιρεία και δεν ήταν σε θέση να επηρεάσουν το περιεχόμενο του Ενημερωτικού Δελτίου στο βαθμό που μπορούσε να έχει ο Εκτελεστικός διοικητικός σύμβουλος. Σε σχέση με τον υπεύθυνο σύνταξης, αναφέρεται ότι προσπάθησε να επιβεβαιώσει τις πληροφορίες του Ενημερωτικού Δελτίου, λαμβάνοντας βεβαίωση από τον εκδότη υπογραμμένη από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου για την ορθότητα, πληρότητα και ακρίβεια των στοιχείων. Τα πιο πάνω απαντούν και στον ισχυρισμό του αιτητή για έλλειψη δέουσας αιτιολογίας.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό του αιτητή ότι στερήθηκε του δικαιώματος ακρόασης, παρατηρώ ότι του δόθηκε η ευκαιρία να υποβάλει γραπτές παραστάσεις και το έπραξε, με την επιστολή των συνηγών του ημερομηνίας 13/3/2014.»

Σχετικά, παραθέτουμε και το ακόλουθο απόσπασμα από την πρόσφατη απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου **Αννίτα Φιλιππίδου**

ν. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου (ανωτέρω):

«Παραπονείται η Εφεσείουσα πως κακώς το πρωτόδικο Δικαστήριο διαπίστωσε πως δεν παραβιάστηκε η αρχή της ισότητας ως προς την επιβολή ποινής προστίμου €90,000 στο αδίκημα σε σχέση με το άρθρο **40(1)** του **Νόμου 190(Π)/2007**, ενώ άλλα πρόσωπα δεν έτυχαν της ίδιας ή παρόμοιας ποινής ή έτυχαν επιεικέστερης μεταχείρισης. Η αρχή της ισότητας είναι

*θεμελιακή για τη σωστή λειτουργία του κράτους δικαίου. Όμως, η αρχή της ισότητας επιβάλλει υποχρέωση για ίση μεταχείριση μόνο των προσώπων που τελούν υπό τις ίδιες συνθήκες (βλ. **Λουκία Ζίζιρου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1998) 3 Α.Α.Δ. 631** και **Σεργίδης ν. Δημοκρατίας (1991) 1 Α.Α.Δ. 119**). Διαφορετικά, εξίσου επικίνδυνη για το κράτος δικαίου είναι η ίση μεταχείριση των ανομοίων.*

Θεωρούμε πως ο λόγος αυτός είναι παντελώς αστήρικτος. Είναι φανερό πως το παράπονο της Έφεσεϊουσας για άνιση μεταχείριση συσχετίζεται με την αντίληψή της πως η ιδιότητα του Οικονομικού Διευθυντή είναι σχεδόν τυπική και δεν ισοδυναμεί με ευθύνη. Ήδη εξηγήσαμε γιατί είναι λαυθασμένη αυτή η αντίληψη.»

Συνακόλουθα, ο 6^{ος} και 7^{ος} λόγος Έφεσης επίσης δεν γίνονται αποδεκτοί και απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

Τέλος, απορριπτέοι είναι και ο 8^{ος}, 9^{ος} και 10^{ος} λόγος Έφεσης. Προς υποστήριξη τους, ο ευπαιδευτος συνήγορος του Εφεσεϊοντα προώθησε τα ίδια επιχειρήματα που προέβαλε στα πλαίσια των υπόλοιπων λόγων Έφεσης, τους οποίους και έχουμε απορρίψει ως ανωτέρω.

Συνεπώς, καταλήγουμε πως υπό τα περιστατικά της υπόθεσης, η Εφεσίβλητη ουδόλως ενήργησε με κατάχρηση εξουσίας, ούτε και κατά παράβαση των αρχών της χρηστής διοίκησης και αναλογικότητας. Η θέση του Εφεσεϊοντα ότι υπήρχε άλλη

εναλλακτική και λιγότερο επαχθής λύση από την επιβολή του διοικητικού προστίμου, δηλαδή η έκδοση και δημοσίευση συμπληρωματικού Ενημερωτικού Δελτίου, δεν μας βρίσκει σύμφωνους. Όπως εύστοχα επεσήμανε η ευπαιδευτη συνήγορος της Εφεσίβλητης, η δημοσίευση συμπληρωματικού Ενημερωτικού Δελτίου, δεν θα μπορούσε να θεραπεύσει την παράβαση που διαπράχθηκε από τον Εφεσείοντα κατά την έκδοση του επίδικου Ενημερωτικού Δελτίου ημερ. 11.10.2011. Ο Εφεσείων, με βάση τις πρόνοιες του **Άρθρου 20(4) του Ν.114(1)/2005**, ως πρόσωπο που υπέγραψε το υπό κρίση Ενημερωτικό Δελτίο, είχε ευθύνη για την ακρίβεια, σαφήνεια και επικαιρότητα των πληροφοριών που περιλαμβάνονται σ' αυτό, υποχρέωση προς την οποία δεν συμμορφώθηκε, η δε έκδοση συμπληρωματικού Ενημερωτικού Δελτίου, εν πάση περιπτώσει, δεν θα αναιρούσε την παράβαση που διαπιστώθηκε στο αρχικό Ενημερωτικό Δελτίο ημερ. 11.10.2011.

Το Ανώτατο Δικαστήριο στην υπόθεση **Αννίτα Φιλιππίδου ν. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου (αυωτέρω)** αποφάσισε σε σχέση με ίδια ζητήματα, ως ακολούθως:

«Ερχόμαστε να εξετάσουμε τώρα τον τελευταίο Λόγο Έφεσης αυτής της Ομάδας, δηλαδή του τρίτο λόγο. Η Εφεσείουσα

ισχυρίζεται ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο έσφαλε όταν απέρριψε το λόγο ακυρώσεως περί του ότι παραβιάστηκε η αρχή της χρηστής διοίκησης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου. Αφού είναι η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς που είχε δώσει την έγκριση της για τη δημοσίευση του ενημερωτικού δελτίου, δεν μπορούσε η ίδια να διαπιστώσει την ύπαρξη παράβασης.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο αντίκρουσε τα επιχειρήματα αυτά με σέρεη λογική και κανένα πεδίο επέμβασής μας δεν κωρεί. Όπως εξήγησε, η έγκριση της δημοσίευσης από την Εφεσίβλητη, γίνεται στη βάση των πληροφοριών που υποβάλλονται από τα υπόχρεα με βάση το Νόμο πρόσωπα και των στοιχείων που παραθέτουν σε σχέση με ζητήματα που εμπίπτουν στην αποκλειστική τους γνώση και για την ορθότητα των οποίων είναι αδύνατο να γνωρίζει η Εφεσίβλητη. Γι' αυτό το λόγο εξάλλου «τα υπεύθυνα πρόσωπα φέρουν και την ευθύνη της βεβαίωσης τους».

Συνακόλουθα, κρίνουμε πως ορθά το πρωτόδικο Δικαστήριο κατέληξε πως νόμιμα επιβλήθηκε στον Εφeseίοντα το επίδικο διοικητικό πρόστιμο. Εφόσον παρέχεται ρητή εξουσία από το σχετικό Νόμο, προς επιβολή διοικητικού προστίμου, η απόφαση της Εφεσίβλητης, η οποία τήρησε ορθά την προβλεπόμενη από το Νόμο διαδικασία και αιτιολόγησε επαρκώς την επιβολή του προστίμου, κρίνεται καθ' όλα νόμιμη και δεν υπάρχει κανένα πεδίο επέμβασης μας.

Για τους λόγους που εξηγήσαμε ο 8^{ος}, 9^{ος} και 10^{ος} λόγος Έφεσης, ομοίως απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

Η Έφεση απορρίπτεται.

Επιδικάζονται έξοδα προς όφελος της Εφεσιβλητης και σε βάρος του Εφεσειοντα ύψους €3.000 (πλέον ΦΠΑ αν υπάρχει).

Τ. ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ.

ΣΤ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ, Δ.

Η. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Δ.

/Α.Λ.Ο.